

B2-páholy

A dolgok mostanában különös módon kapcsolódnak össze bennem. Egyik hősöm, akin az eszem jár, 1046-ban született a Lengyel Királyságban, és közel ötvenévesen halt meg. Termetre is nagy király volt. Másik hősöm 1931-ben született Brazíliában, ma is él, és termetre csak olyan átlagos, és kissé már, korának megfelelően, korpulens. Egyik egész élete során hadakozott, a másik is egész élete során hadakozott. Az egyik magyar király volt, a másik király a világköltészetben. Az egyik szenteket avatott és szentté avatták, a másik szenteket fosztott meg a trónusuktól, és soha nem fogják szentté avatni. Az egyik valahol Torda környékén a kunok elől üldöztetve fohászával kettéválasztott egy hegyet. A másikat valahol a költészet domborzatán üldözték mindenféle idejemúlt költők, mire föl meguntta ezt, fölmérgesedett, toppantott egyet a lábával, és a költészet kettéhasadt. Az egyiket I. László királynak hívták, a másikat Augusto de Camposnak. És nekem be kellett látnom, hogy egyik nagy emberrel sem találkozhatom. Előző mintegy ezer évvel előbb született nálam, és még neki sem sikerült ezer évet megélnie egyfolytában. Utóbbi a messzi Brazíliában él, ahová ez idáig senki sem erőltette, hogy elutazzam.

Idén aztán *mégisre* fordult a kocka. Ha Mohamed nem megy a hegyhez, a hegy megy Mohamedhez – mondhatnám nagyképűen. Történt ugyanis, hogy idén Campos Magyarországra érkezett, hogy átvegye a Janus Pannonius-díjat Pécssett. Talán annak köszönhetően, hogy az alkalomra megjelentetett kötetbe engem is felkértek fordításra, meghívtak a háromnapos ünnepségre. Három nap Camposszal!

De ki is ez a Campos? Avantgárd költészeti fordulatom idején találkoztam a nevével szinte egyetemista diákként, és rögtön fölsimertem benne a nagy reformátort. Egyébként társaival, Haroldo de Camposszal és Décio Pignatarival 1952-ben indította el a Noigandres csoportot. Szakítva az addigi költészet hagyományával, megteremtette a vizuális költészetet, majd az új médiákkal kísérletezve *verseit elektromos óriásplakátokon, videotext-formátumban, valamint a neonfény, a hologram, a lézer és a számítógépes grafika segítségével jelentette meg* (MTI). Nem volt igazi király, nem lesz valódi szent, de a huszadik századi költészet egyik legnagyobb forradalmára. Majdnem azt írtam, hogy volt. Pedig azt kell írnom szerencsére, hogy van. (A többi fontos tudás megkereshető a Google különféle közleményeiben.)

Nagy találmánya tulajdonképpen Mallarmé elméletén alapult, aki a 19. század végén azt vallotta, hogy a vers nem gondolatokból, hanem szavakból áll (*Kockavetés* vagy *Kockadobás*). Így hozta létre konkrét költészeti, vizuális költészeti, hangköltészeti (fónikus) munkáit, utóbbiakat mind a mai napig maga adja elő a színpadokon...

Visszatérve a találkozásra, hát az lezajlott ifjúságom legnagyobb idoljával. Beszélni ugyan nem volt alkalmam vele, mert úgy körülvették a rajongói, hogy még akkor sem tudtam pár szót váltani vele, amikor Pál Ferenc professzor, az ELTE Brazil Központjának vezetője be akart mutatni neki. Már megszorítottuk egymás kezét, de mielőtt megszólalhattunk volna, szétsodortak bennünket a mögötte-mögöttem tolakodó bemutatkozó szándékozók.

Egy közös fénykép azért készült rólunk, az öröklétnek. Biztos vagyok benne, hogy bár vele sem válhattam volna pár esetleges szót, Szent László király is belement volna egy közös selfie-készítésbe.

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

XIX. évfolyam 8. szám

A Cédrus Művészeti Alapítvány kiadása. Megjelenik évente tízszer.
Főszerkesztő: **Szondi György**. Szerkesztik: **Bába Szilvia** (művelődés), **Babics Imre** (vers),
Balázs Géza (nyelvújítás), **Bognár Antal** (évkönyv), **Elek Szilvia** (zene), **Hlavacka András** (műbírálat),
Kovács Ildikó (szöveggondozás), **Prágai Tamás** (örökös szerkesztő), **Sebeők János** (környezet),
Szondi Bence (tördelés), **Toót-Holló Tamás** (próza), **Wenner Tibor** (művészet).
Napút-kör: **Báthori Csaba**, **Bereményi Géza**, **Csáji László Koppány**, **Doncsev Toso**,
Gráfik Imre, **Jankovics Marcell**, **Dr. Koncz Gábor**, **Radinóti Zsuzsa**,
Rakovszky Zsuzsa, **Szokolczay Lajos**, **Szörényi László** (tiszteletbeli konzulensek).
Alapította: **Masszi Péter**. Lapterv: **Gosztola Gábor**.
Szerkesztőség: 1136 Budapest, Pannónia u. 6.

Teléfono: (1) 247-6657 • (30) 511-3762 • E-mail: szongyi@gmail.com • Honlap: www.naputonline.hu
A Cédrus Művészeti Alapítvány adószáma: 18110661-2-41

Nyomdai kivitelezés: Érdi Rózsa Nyomda. Terjeszti a Hírker Zrt. és az NH Zrt. ISSN: 1419-4082

B2-páholy

Zalán Tibor tárcája . . . . . borítóbelső

Mustra

Toót-Holló Tamás: Csillan a hab 3

Szócs Géza: A szent király és népe. 18

Tóth Sándor: Szent Lászlóhoz kiáltás. 20

Téka

Vörösmarty Mihály: Cserhalom 22

Tompa Mihály: Szent László királyról 25

Jankovics Marcell: „Istenadta
dicsőség a népnek”
(Két filmforgatókönyv) 28

Náadorfi Lajos és Móser Zoltán fotói
. . . . . színes melléklet

Móser Zoltán: Anigma, rejtvény,
rejtély, számadás 41

Szentmártoni Szabó Géza: László király,
a szent és a lovag. 48

Tizennegyedikünkben

Frankovics György: Szent László
a horvátoknál 57

Bogdan Adamczyk: Szent László kultusza
Lengyelországban 67

Kovács István: Szent László-szobor
a litvánok székesegyházában 71

Berez Ágnes Gabriella: Leánymentés. 73

Dobos Marianne: „Szent László is...” 77

Miklóssy Endre: Szent László,
avagy magyar szobrok sorsa 82

Hangszóló

Virágh László: Himnusz védőszentemhez. . . . 84

Szótár

Balázs Géza: Szent László emléke
a nyelvben 88

Téka

Németh István Péter: A gyógyító Lovagkirály 92

Ablak

Tamási Orosz János: „...gunyhó...
az mindig kő...” 99

Tárlat

Prokopp Mária: Fénylően világít
(Prokop Péter Szent László-ábrázolásai) . . 111
Prokop Péter festményei . . . . . színes melléklet

Szelestei N. László: 17. századi orációk
és prédikációk Szent László királyról 117

Égalj

Tóttós Gábor: Szekszárd Szent
és nem szent Lászlói 130
Gottfried lovag három napja 133

Erdélyi Z. János: A szolga 139

Kis Pál István: Szekszárdi harangok;
Szekszárd, a kedves; Tolna-táji körkép . . 147

Stanczik-Starecz Ervin: Virágunk,
Szent László 149

E számunk szerzői 148

Illusztrációk

Prokop Péter rajzai . . . 17, 66, 70, 76, 98, 132

Melléklet

Káva Téka - Napút-füzetek 118.

Szappanos Gábor: Szentek hétköznapi csodái
(Élet a végítélet után)

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

XIX. évfolyam 8. szám

A szent és a lovag

E számunk képzőművész vendége: Prokop Péter (1919–2003) a 20. század második felének egyik legjelentősebb magyar festőművésze. Itthon a szakmában még kevésbé ismert, mert alkotó éveinek nagyobb részét, 1957–1999 között, Rómában töltötte. Itt, főképpen az 1970–80-as években, nagy elismertségnek örvendett.

A művész teremt! A művészi alkotás étellel teli! Az ábrázolt él a képen, és sugárizik! Erre törekedett Prokop Péter egész életében, minden alkotásán. (P. M.)